

Ven z krabice!

aneb Přeladte myšlenky a dívejte se jinak

Hodně jsem se nasmála tomu, co člověk dokáže připravit, vyrobit, komunikovat, jakými nesmysly se někdy musíme zabývat, kolik absurdit nás obklopuje a podmiňuje to či ono, a jak k tomu všichni tak nějak neviditelně přispíváme. Zúčastnila jsem se totiž zajímavého setkání, dalšího z cyklu Ven z krabice!, které uspořádala v březnu v Praze společnost Everest, s. r. o. Cílem bylo podnítit podnikatele a manažery prostřednictvím až neuvěřitelných příkladů z praxe k jinému pohledu na věci kolem nich a připomenout úlohu zdravého selského rozumu. Naladit k inovativnímu a kreativnímu přístupu při řešení situací, do nichž se lidé v businessu dostávají.

Osobnosti, které vystupovaly, se tomu snažily jít naproti: Mgr. Vladimír Kořen, starosta města Říčany, Roman Vaněk, zakladatel Pražského kulinářského institutu, Petr Hora Hořejš, spisovatel a historik, Miloš Čermák, novinář a spisovatel, Ing. Iva Sehnalová, spolumajitelka společnosti Everest a Radomil Bábek, generální ředitel a spolumajitel společnosti Everest. Na jeho email jsem posléze poslala několik otázek:

Návrat k selskému rozumu byl název páté konference z cyklu Ven z krabice!, kterou jste v březnu uspořádali v Praze. Pojmenování jistě nebylo náhodné – jiný pohled na business a lidi v něm. Chtěli jste trochu provokovat?

Název konference skutečně není vybrán náhodně. Značka, pod

ktou konferenci pořádáme, je Ven z krabice! Dáváme podnikatelům a manažerům možnost opustit na jeden den „krabici“ všedních starostí a myšlení a nabízíme podněty, jak se na věci dívat jinak, uvolněně, bez omezení. Tituly jednotlivých konferencí pak jistě mají trochu provokovat, ale především mají naši mysl obrátit

k podstatným, možná trochu opomíjeným jevům. Proto Návrat k selskému rozumu.

Podnikatelé by si jistě zasloužili více společenského uznání než důtky byrokracie a zdržující administrativy, alespoň tak jste to naznačil ve svém vystoupení...

Radomil Bábek

Podnikatelé si zaslouží uznání, protože jsou těmi, kdo nesou svou kůži na trh. Jsou to lidé, kteří stojí na vlastních nohách, vytvářejí hodnoty a práci pro další lidi. Jistě se najdou nepoctiví podnikatelé, jako existují i nepoctiví občané, úředníci či politici. Jsem však přesvědčen, že podnikatelské prostředí v České republice je zdravé a celkem kultivované.

Váš příspěvek se jmenoval Sedlák bez vrchnosti. Chtěl jste tím naznačit, že podnikatel nepotřebuje stovku drábů a regulátorů k tomu, aby mohl přinášet hodnoty, zaměstnávat lidi a investovat zisk?

Nejen naznačit, říkám to zcela přímo. Čím méně „vrchnosti“, čím méně předpisů, nařízení, pokynů či vyhlášek, tím lépe. Jenže to je typický střet zájmů: Podnikatel potřebuje volnost, málo pravidel, jasné a předvídatelné prostředí. Úředníci, různé neziskovky a podobná minoritní seskupení potřebují produkovat a prosa-

zovat co nejvíce pravidel. Tím totiž opravňují svou existenci.

Znamená to, že bychom měli všichni více přemýšlet nad podstatou věci, skutků, než se tomu děje dosud? Držet se prostě logiky? Nehrát si na borce, kteří se topí v něčem, co se vlastně ani nedá pojmenovat?

Vy jste to v otázce pojmenovala velmi výstižně. Ano, to by nám jistě prospělo. Zdravý selský rozum je způsob myšlení, který bychom měli v běžném životě a v jednoduchých situacích více uplatňovat.

Je asi pod lidskou a podnikatelskou důstojností prát se stále s různými omezeními, předpisy předpisů, v nichž se člověk i firma ztrácí namísto toho, aby se věnovali své práci. Jak to vnímáte?

Máte pravdu, navíc na to nemají podnikatelé čas. Na druhou stranu, když se neustálým bobtnáním různých předpisů a omezení nedobudeme vůbec zabývat, tak nás umožní.

Ostatně konference jistě inspirovala účastníky právě k tomu, aby si uvědomili, jaké „pitomosti“ všichni děláme jen proto, že jsme třeba nedůslední, plyneme časem a šetříme na nesprávném místě...

Pokud naše konference opravdu posluchače inspirovala k alespoň trochu jinému přístupu či způsobu myšlení, pak bych byl velice spokojen. Neumím však odhadnout, jak často se to děje, na to by dokázali odpovědět jen naši hosté.

Vyozorovala jsem, že nenávidíte žabomyšší války, které tvořivě lidi okrádají o čas i smysl života. Máte recept na to, jak se nenechat „otrávit“ a podnikat zvesela dál?

Jsem přesvědčen, že podnikání je v člověku geneticky zakódováno. A protože k podnikání potřebujete kromě jiné výbavy také optimismus, ambice a odvahu, je mezi podnikateli velmi málo ukňouraných a nešťastných lidí. A recept, jak se nenechat otrávit? Asi je dobré si vždy uvědomit, že to, co prožíváme teď, pomine. A nabízím Masarykovo „nebát se a nekrást“. To obojí je pro duševní rovnováhu skvělé.

ptala se Eva Brixl